

Posudek na diplomovou práci M o n i k y L i n h a r t o v é
Ruská účast na florentském koncilu a odmítnutí církevní unie
UK FF, Ústav světových dějin, Seminář středověkých dějin, Praha 2007,
91 stran + 24 stran příloh

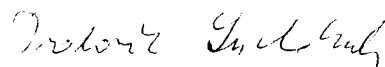
Diplomantka zaměřila svoji pozornost na zajímavé a současně poměrně obtížné téma pokusů o uzavření církevní unie mezi latinskou západní a ortodoxní východní církví v polovině 15. století. Ve středu jejího zájmu stála především účast ruské delegace vedené metropolitou Isidorem a peripetie související s neúspěšnou snahou dosáhnout prosazení unijních myšlenek v ruském prostředí. Východiskem k zpracování práce jí byla základní odborná literatura, jakož i nejdůležitější dochované písemné prameny.

Svoji diplomovou práci rozdělila Monika Linhartová do dvou základních celků. První podává přehled církevního vývoje a narůstajícího odcizování západních a východních křesťanů s vrcholem v schizmatu v roce 1054. Dále prezentuje postupné snahy o znovunalezení možnosti k opětovnému sjednocení. Součástí tohoto oddílu je diplomantkou sledovaný unijní ferrarsko-florentský koncil, kde probíhala hlavní část jednání mezi latinskou a ortodoxní delegací. Nezapomíná ani na nástin základních projednávaných témat a obtíží, které bylo třeba překonat při hledání oboustranného kompromisu. Druhý celek, a vlastní část této diplomové práce, se týká ruské účasti na unijních jednáních. Autorka zde podává základní obraz ruské církve a společensko-politickou situaci s důrazem na postavení moskevského knížectví. Poukazuje na obtížné vztahy kyjevského metropolity Isidora a místního knížete Vasilije II., které výrazným způsobem determinovaly budoucí recepci unijních dohod v ruském prostředí. Především ale soustřeďuje svoji pozornost na předpoklady a možnosti církevní unie v ruské ortodoxní církvi a důvody, které za dané politické a společenské situace znemožnily završit unijní dílo.

Předkládaná práce splňuje všechny formální požadavky, které jsou na diplomovou práci kladeny. Autorka prokázala schopnost pracovat s příslušnými prameny i základní odbornou literaturou. Jako celek působí práce kompaktně a je přehledná a vhodně strukturovaná. Diplomantka sice rezignovala na hlubší rozборы prezentovaných témat, na druhou stranu však zejména v případě teologických otázek není toto rozhodnutí s ohledem na preferování historické stránky věci chybou. Pokud přesto musím poukázat na nedostatky, nejedná se o zásadní věci. Jisté korekce a větší citlivost k prezentování základních vývojových rysů by bylo třeba učinit zejména v rámci prvního oddílu, který v několika dílčích prvcích vykazuje nepřesnosti a interpretační omyly. V závislosti na poněkud strohém stylu vyjadřování vyznívají některá tvrzení přinejmenším sporně a paušálně (např. časové a významové zařazení clunyjské reformy do celku gregoriánské obnovy, s. 21; rozpuštění basilejského koncilu místo přesnějšího přeložení, s. 25 apod.). Diplomantka by měla být rovněž opatrnější při používání jednotlivých termínů (např. pojmy „katolická církev“, „římská církev“, viz s. 17; „Maďarsko“ s. 36 a 63, apod.). Na konci prvního oddílu chybí alespoň základní zmínka o rozpadu lyonské unie. V rámci druhého oddílu jsem přece jen postrádal důkladnější rozbor a charakteristiky pramenů ruské provenience a jednoznačnější autorčin názor na možnosti jejich verifikace, jakožto základu celého hodnocení ruské účasti na unijních procesech.

Přesto lze konstatovat, že odbornou i formální úroveň práce vyhovuje nárokům kladeným na diplomovou práci a je možno ji doporučit k obhajobě.

V Praze 25. května 2007

PhDr. Drahomír Suchánek, PhD.